ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស / រកត /០៧០១/២៣៤

ស្តីពី

ការបង្កើត និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃ សហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម សហភាពសហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម និង បូរសហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី ដែលបានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ ។

គ្រាសំបន្ទាប់

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់អំពីការបង្កើត និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃសហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម សហភាព សហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម និង បុរេសហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម ដែលហៅកាត់ថា " **សហគមន៍កសិកម្ម** "។ ដែនសកម្មភាពនៃសហគមន៍ទាំងបីនេះ មានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើវិស័យកសិកម្មទាំងមូល ទាំងការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ និង សេវាគ្រប់ប្រភេទ សម្រាប់បំរើមធ្យោបាយផលិតកម្មកសិកម្ម ។

ជំពូកទី២

សហគមន៍កសិកម្ម

ផ្នែកទី១

និយមន័យ និង ការបង្កើត

មាត្រា ២ .-

សហគមន៍កសិកម្ម ដែលចែងក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ជានីតិបុគ្គលឯកជន ដែលមានដើមទុនអាចប្រែប្រួលបាន ហើយដែល មានសមត្ថភាពគតិយុត្តិពេញទី មានស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុ និង ការគ្រប់គ្រង ។

សហគមន៍កសិកម្ម អាចបង្កើតឡើងដោយរូបវន្តបុគ្គលមួយក្រុម ដែលប្រមូលផ្តុំគ្នាដោយស្ម័គ្រចិត្ត និង ដោយមានគំនិត ផ្តួចផ្តើមផ្ទាល់ ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពរបស់ខ្លួន និងរួមចំណែកក្នុងការលើកដំកើងសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ច ។

ដូច្នេះតាមន័យនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ សហគមន៍កសិកម្ម ជាសហគ្រាសសេដ្ឋកិច្ច ដែលគ្រប់គ្រងតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ ដោយសមាជិករបស់ខ្លួន ដែលបានរួមចំណែកក្នុងដើមទុន និងសង្ឃឹមលើផល ព្រមទាំងសុខចិត្តទទួលគ្រោះខាតបង់ ស្របតាម សមាមាត្រភាគហ៊ុន ដែលបានចូលរួម ។

អាចចូលជាសមាជិកនៃសហគមន៍កសិកម្មបាន គ្រប់ជនទាំងឡាយ ដែលមានមុខរបរចំបង ស្ថិតនៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម ឬ សេវាទាំងឡាយ ដែលមានទំនាក់ទំនងនឹងវិស័យកសិកម្ម ។

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មិនគ្របដណ្តប់ទៅលើបណ្តាអង្គការ សមាគម ឬ ស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែល ដែលមិនចូលក្នុងនិយមន័យ ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើនេះឡើយ ហើយមិនស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ស្តីអំពីពាណិជ្ជកម្មឡើយ ។

មាត្រា ៣ .-

ចំនួនរូបវន្តបុគ្គលយ៉ាងតិច ៣០នាក់ អាចបង្កើតសហគមន៍កសិកម្មមួយបាន ។ ដើម្បីករកើតបានសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវ មានលក្ខន្តិកៈរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវមានការទទួលស្គាល់ ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។ល។

មាត្រា ៤ .—

នៅក្នុងលក្ខន្តិកៈសហគមន៍កសិកម្មត្រូវបញ្ជាក់ពីនិទ្ទេសដូចតទៅ :

- នាមករណ៍
- ទីស្នាក់ការ និង អាសយដ្ឋាន
- កម្មវត្ថុ
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការសុំចូលជាសមាជិក
- ភាគហ៊ុននីមួយៗត្រូវមានតម្លៃស្មើគ្នា
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការបង់ប្រាក់ភាគហ៊ុន
- កាតព្វកិច្ច និង សិទ្ធិសមាជិក
- ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់សមាជិកចំពោះបំណុលរបស់សហគមន៍ ដែលយ៉ាងហោចមានកម្រិតស្មើនឹងចំនួនភាគហ៊ុនដែលខ្លួនបានជាវ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ប្រាក់បំណុលនេះពុំអាចឱ្យមានកម្រិតលើសពីដប់ (១០)ដងនៃចំនួន ភាគហ៊ុនដែលខ្លួនបានជាវនេះដែរ
- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និង ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការលាឈប់ និង ការបណ្តេញចេញនៃសមាជិក
- របៀបរបបនៃការកាន់បញ្ជី និង ឯកសារនានា
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការកោះប្រជុំមហាសន្និបាត
- សមាសភាពនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការកោះប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
- សមាសភាពនៃគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការកោះប្រជុំគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់សហគមន៍កសិកម្ម និង លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ប៉ាន់តម្លៃហិរញ្ញប្បទាននោះ
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការរំលាយដោយសហគមន៍
- នីតិវិធីនៃមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ
- នីតិវិធីនៃការកែប្រែលក្ខន្តិកៈ

លក្ខន្តិកៈគំរូ និង បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងគំរូនៃសហគមន៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៥ .—

ដើម្បីទទួលបានបុគ្គលិកលក្ខណៈគតិយុត្តិ សហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវមានការទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ហើយមានចុះលេខក្នុងបញ្ជីតម្កល់ទុកនៅមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត-ក្រុង ។ ការទទួលស្គាល់នេះ ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយ៖.

ការចេញវិញ្ញាបនប័ត្រ មានលេខចុះបញ្ជីរបស់សហគមន៍ និងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទូលំទូលាយក្នុងរយៈពេល (០២)ពីរសប្តាហ៍យ៉ាងច្រើន ។ ការសុំលេខទទួលស្គាល់ ត្រូវបំពេញតាមនីតិវិធីដូចតទៅ :

១- ក្នុងរយៈពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃប្រជុំសន្និបាតកំណើតដំបូង ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការយល់ព្រមពីមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទខេត្ត-ក្រុង ដោយមានភ្ជាប់ជាមួយនូវពាក្យសុំ និងលិខិតផ្សេងៗ ដូចតទៅ :

- លក្ខន្តិកៈសហគមន៍ ដែលមានចុះ ថ្ងៃ ខែ និង មានហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃនៃសមាជិកអ្នកបង្កើត...................ពីរច្បាប់
- របាយការណ៍នៃសន្និបាតកំណើតដំបូង ដែលមានហត្ថលេខា ឬ ស្នាមមេដៃនៃសមាជិកអ្នកបង្កើតទាំងអស់........មួយច្បាប់
- បញ្ជីសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ ដោយបញ្ជាក់ពីឈ្មោះអាសយដ្ឋាន និង មុខងារម្នាក់ៗ..មួយច្បាប់
- ហត្ថលេខា ឬ ស្នាមមេដៃសំណាករបស់អ្នកដែលមានសិទ្ធិតំណាងសហគមន៍..មួយច្បាប់
- ភស្តុតាងនៃការទទួលជាវភាគហ៊ុន និង ការបង់ប្រាក់ដោយសមាជិកនីមួយៗ..មួយច្បាប់

២- ក្រោយពេលដែលបានទទួលពាក្យសុំ ដែលភ្ជាប់មកជាមួយនូវលិខិតផ្សេងៗ ដូចរៀបរាប់ខាងលើ មន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត-ក្រុង ត្រូវចេញបង្កាន់ដៃទទួលពាក្យ បញ្ជាក់ពី ថ្ងៃ ខែ និង ហត្ថលេខាមន្ត្រីទទួលខុសត្រូវ ក្រោយពីពិនិត្យឃើញថា ពាក្យសុំបានបំពេញ ល័ក្ខខ័ណ្ឌតាមព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ហើយមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត-ក្រុង ត្រូវចេញវិញ្ញាបនប័ត្រទទួលស្គាល់ ដែលមានលេខចុះបញ្ជី ក្នុងរយៈពេលមិនហួសពី (៤៥)សែសិបប្រាំថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញបង្កាន់ដៃ ។

ផ្នែកទី២
ភារកិច្ច និងសិទ្ធិ របស់សហគមន៍កសិកម្ម និងសមាជិក

មាត្រា ៦ .-

សហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវរក្សាទុកនៅក្នុងទីស្នាក់ការរបស់ខ្លួន នូវលក្ខន្តិកៈមួយច្បាប់ដែលត្រូវបានទទួល ហើយនៅជាធរមាន ។

លើសពីនេះសហគមន៍កសិកម្មត្រូវកាន់ :

- បញ្ជីសមាជិក និង ភាគហ៊ុននៃសមាជិក
- បញ្ជីកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំមហាសន្និបាត ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ និង អង្គភាពដទៃទៀត ដែលមហាសន្និបាតបានបង្កើតឡើង ព្រមទាំងបញ្ជីដទៃទៀតដែលមានចែងក្នុងលក្ខន្តិកៈ ។

សមាជិកសហគមន៍កសិកម្ម ឬអ្នកដែលទទួលបន្ទុកជាផ្លូវការក្នុងការត្រួតពិនិត្យ អាចឆែកមើលបញ្ជីទាំងនោះនៅពេលណាក៏បាន ។

នៅក្នុងពេលប្រតិបត្តិការជាមួយតតិយជន សហគមន៍កសិកម្មត្រូវបង្ហាញលេខចុះបញ្ជីរបស់ខ្លួន ដូចមានចែងនៅ៨៧.

មាត្រា៥ ។

មាត្រា ៧ ._

សហគមន៍កសិកម្មត្រូវស្ថិតនៅក្រោមចំណុះបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានស្តីពីសវនកម្មនិងការត្រួតពិនិត្យពីខាងក្រៅ ។ សវនកម្មសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៨ ._

តាមរយៈការដាក់ពាក្យសុំចូលជាសមាជិក សមាជិកនីមួយៗត្រូវសុខចិត្តគោរពបទប្បញ្ញតិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ព្រមទាំងលក្ខន្តិកៈ និង សេចក្តីសម្រេចនានារបស់មហាសន្និបាតនៃសហគមន៍កសិកម្ម ។

សមាជិកទាំងឡាយត្រូវបង់ប្រាក់ភាគហ៊ុន ដែលខ្លួនបានជាវឱ្យស្របតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងលក្ខន្តិកៈ ។ សមាជិកទាំងឡាយត្រូវទទួលខុសត្រូវរៀងៗខ្លួនផង និង រួមគ្នាផង ចំពោះបំណុលរបស់សហគមន៍កសិកម្ម ក្នុងកម្រិតព្រំដែន ដូចមានចែងក្នុងលក្ខន្តិកៈ ។ ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុនេះ ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់សមាជិក ចំពោះសហគមន៍កសិកម្មរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៩ ._

១- យោងតាមមាត្រា ៨ ខាងលើ សមាជិកណាដែលបានបំពេញល័ក្ខខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រាន់ ជាមួយសហគមន៍កសិកម្មរបស់ខ្លួន មានសិទ្ធិ :

- ចូលរួមប្រជុំមហាសន្និបាត និង បោះឆ្នោតស្មើភាពគ្នា ជាមួយនឹងសមាជិកដទៃទៀត ដោយពុំគិតពីកម្រិតដើមទុនដែលបានវិនិយោគក្នុងសហគមន៍កសិកម្មឡើយ
- បោះឆ្នោត និង ឈរឈ្មោះក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធសហគមន៍កសិកម្ម ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ
- ទទួលពត៌មានអំពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់សហគមន៍ពីប្រធាន ឬ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ
- ស្នើឱ្យមានការកោះប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ ដើម្បីធ្វើការពិភាក្សា និង សម្រេចលើបញ្ហាណាមួយបើមានការស្នើសុំពីសមាជិកយ៉ាងតិចមួយភាគបី(១/៣) នៃសមាជិកទាំងអស់
- ធ្វើសំណូមពរឱ្យដាក់ចូលរបៀបវារៈនៃមហាសន្និបាត នូវបញ្ហាទាំងឡាយដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់សហគមន៍
- ទទួលភាគចំណេញរៀងៗខ្លួន
- ជួលប្រើប្រាស់សេវា សំណង់ និងគ្រឿងឧបករណ៍នានារបស់សហគមន៍ ដូចគ្នានឹងសមាជិកដទៃទៀតទាំងអស់
- ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពទាំងអស់របស់សហគមន៍
- ទទួលបានស្របតាមលក្ខន្តិកៈនូវភាគហ៊ុន ដែលបានបង់គ្រប់ចំនួន ហើយបូកនឹងការប្រាក់ ឬប្រាក់បង្វិលសងវិញ នៅពេលដែលសមាជិកសុំលាលែង ឬ ត្រូវគេបណ្តេញចេញ ឬ ក្នុងករណីសល់ពីការខាតបង់របស់សហគមន៍ តាមសមាមាត្រនៃការខាតបង់

២- ផ្ទុយទៅវិញ សមាជិកណាមួយ ដែលមានការយឺតយ៉ាវក្នុងការបង់ប្រាក់ ដែលតម្រូវដោយលក្ខន្តិកៈ ឬពុំបានគោរពនូវ ៱.៖.

ភារកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះសហគមន៍ សមាជិកនោះពុំអាចចូលរួមធ្វើសេចក្តីសម្រេច ឬ ទទួលប្រាក់ចំណេញពីសហគមន៍បានឡើយ ។

មាត្រា ១០ .-

ក្នុងករណីដែលមានសមាជិកសហគមន៍ណាម្នាក់ ធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ផលប្រយោជន៍នៃសហគមន៍ ឬ សមាជិកសហគមន៍ដទៃទៀត សមាជិករូបនោះអាចត្រូវបានគេព្យួរ ឬ ក៏ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីសហគមន៍ ក្រោយពីបានការពារខ្លួននៅចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ។

ការព្យួរ ឬ ការបណ្តេញចេញត្រូវសម្រេចដោយមហាសន្និបាត ។ ក្នុងករណីមានការប្រញាប់ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចប្រកាសជាបណ្តោះអាសន្ននូវការព្យួរ ឬ ការបណ្តេញចេញបាន តែត្រូវមានកោះប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញជាបន្ទាន់ ដើម្បីពិភាក្សា និងសម្រេចលើបញ្ហានេះ ។

ជំពូកទី៣
រចនាសម្ព័ន្ធរបស់សហគមន៍ និងភារកិច្ច

មាត្រា ១១ .-

សន្និបាតកំណើតដំបូងរបស់សហគមន៍ ដែលមានការចូលរួមពីរូបវន្តបុគ្គលជាអ្នកបង្កើតទាំងអស់គ្នា មាននាទីរៀបចំឯកសារដែលមានភ្ជាប់ពាក្យសុំទទួលស្គាល់ និង ធ្វើសេចក្តីសម្រេចនានា ដែលបានតម្រូវដើម្បីដាក់ឱ្យដំណើរការនៃការិយបរិច្ឆេទសង្គមទីមួយ ។

មហាសន្និបាតជាអង្គការកំពូល និង ខ្ពស់បំផុតសម្រាប់ធ្វើការអនុម័ត និង ធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តទាំងឡាយ ក្នុងនាមសហគមន៍ ។

សមាជិកទាំងអស់ ត្រូវចូលរួមប្រជុំមហាសន្និបាតសាមញ្ញមួយឆ្នាំម្តង ដែលត្រូវប្រារព្ធក្នុងរយៈពេលបីខែយ៉ាងយូរ ក្រោយការបិទការិយបរិច្ឆេទមុន ។

ការកោះប្រជុំមហាសន្និបាតត្រូវបញ្ជាក់ពីទីកន្លែង ថ្ងៃ ខែ ម៉ោង និង របៀបវារៈ ។ សមាជិកសហគមន៍ត្រូវ ឱ្យបានដឹងពីកិច្ចប្រជុំនេះ (១៥) ដប់ប្រាំថ្ងៃយ៉ាងតិច មុនថ្ងៃប្រជុំ ។ សេចក្តីជូនដំណឹង ត្រូវធ្វើតាមរបៀបផ្សព្វផ្សាយពត៌មានធម្មតា ហើយត្រូវបិទប្រកាសនៅទីស្នាក់ការសហគមន៍ ។

សមាជិកសហគមន៍ ត្រូវរួមប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ ដែលកោះប្រជុំដោយប្រធាន ។

ការកោះប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញត្រូវបញ្ជាក់ពីទីកន្លែង ថ្ងៃ ខែ ម៉ោង និង របៀបវារៈនៃកិច្ចប្រជុំ ។ សមាជិកសហគមន៍ ត្រូវទទួលដំណឹងពីកិច្ចប្រជុំនេះ (០៧) ប្រាំពីរថ្ងៃយ៉ាងតិច មុនថ្ងៃប្រជុំ ។ សេចក្តីជូនដំណឹង ត្រូវធ្វើតាមរបៀបផ្សព្វផ្សាយពត៌មានធម្មតា ហើយត្រូវបិទប្រកាសនៅទីស្នាក់ការសហគមន៍ផង ។/.

មាត្រា ១២ .-

មហាសន្និបាត :

- ផ្តល់ការយល់ព្រមលើកំណត់ហេតុរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ
- អនុម័តទទួល ឬ កែប្រែលក្ខន្តិកៈ និង បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- បោះឆ្នោតជ្រើសតាំង ក្នុងចំណោមសមាជិកសហគមន៍កសិកម្ម នូវប្រធាន សមាជិកដទៃទៀត របស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ព្រមទាំងសមាជិកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ តាមការបោះឆ្នោតជាសម្ងាត់ ។ មហាសន្និបាតអាចដកតំណែងពីអ្នកដែលជាប់ឆ្នោតទាំងនោះវិញ និង កំណត់លាភការជូនអ្នកទាំងនោះ បើសិនជាមាន
- កំណត់ភារកិច្ចក្រុមប្រឹក្សាភិបាល និងគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ
- តែងតាំងអ្នកត្រួតពិនិត្យមកពីក្រៅម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ ហើយកំណត់អាណត្តិព្រមទាំងប្រាក់បំណាច់របស់គេ
- កំណត់កម្រិតអតិបរមានៃបំណុល ដែលសហគមន៍អាចខ្ចីបាន សម្រាប់កម្មវត្ថុរបស់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ ដោយរក្សាបានផងនូវស្វ័យភាពរបស់សហគមន៍
- អនុញ្ញាតការវិនិយោគ ឬ ការចងការមូលនិធិសហគមន៍
- កំណត់បែបបទ និងកំណត់ទឹកប្រាក់ដែលអនុញ្ញាតអោយសមាជិកខ្ចី
- ពិនិត្យផ្តល់ការយល់ព្រម ឬ កែសម្រួលគណនី និង របាយការណ៍នៃការគ្រប់គ្រង ហើយនិងយល់ព្រម ឬ មិនយល់ព្រមឱ្យអ្នកគ្រប់គ្រងរួចខ្លួន
- ពិភាក្សា អនុម័តលើរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំរបស់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ បន្ទាប់ពីបានសិក្សារួច
- កំណត់ការបែងចែកប្រាក់ចំណេញ និង ប្រាក់ដែលត្រូវប្រគល់ត្រឡប់ឱ្យសមាជិកវិញ ដោយអនុលោមតាម លក្ខណៈ, វិនិច្ឆ័យដែលកំណត់ដោយបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- ប្រាក់អតិរេកនៃឆ្នាំនីមួយៗអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែបានដាក់បញ្ចូលប្រាក់ ទៅក្នុងមូលនិធិបម្រុងតាមលក្ខន្តិកៈ ឬ ក្នុងមូលនិធិបន្ទាប់បន្សំ ព្រមទាំងទូទាត់បំណុលសហគមន៍នៃឆ្នាំកន្លងមកជាមុន
- កំណត់មូលនិធិត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ការប៉ះប៉ូវការខាតបង់ ដែលអាចកើតឡើង
- ធ្វើឱ្យមានលំនឹងឡើងវិញ ចំពោះការបែងចែកភាគហ៊ុនទៅឱ្យសមាជិកនីមួយៗ ក្នុងករណីមានការថយចុះនូវ ចំនួនសមាជិក
- អនុម័តយល់ព្រមកម្មវិធីសកម្មភាព និង ថវិកាសម្រាប់ការិយបរិច្ឆេទខាងមុខ
- សម្រេចពីការសុំចូលជាសមាជិកថ្មី ការព្យួរ និង ការបណ្តេញចេញសមាជិកនីមួយៗ
- សម្រេចពីការផ្លាស់ប្តូរនានា ដូចជាការបំបែក ការរំលាយបញ្ចូលគ្នា និង ការរំសាយសហគមន៍ ។

មាត្រា ១៣ .-

មហាសន្និបាតអាចប្រជុំពិភាក្សា អនុម័ត និងសម្រេចបាន លុះត្រាតែមានវត្តមាន (២/៣) ពីរភាគបីនៃចំនួនសមាជិក ។ល។

សហគមន៍កសិកម្ម ។ ក្នុងករណីដែលល័ក្ខខ័ណ្ឌខាងលើពុំអាចបំពេញបាន ការកោះប្រជុំមហាសន្និបាតជាលើកទីពីរ ដោយមានរបៀបវារៈដូចគ្នានឹងរបៀប វារៈទីមួយត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល (១០) ដប់ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃកំណត់សម្រាប់កិច្ចប្រជុំលើកទីមួយ ។ កិច្ចប្រជុំលើកទីពីរនេះ ចំនួនសមាជិកវត្តមាន ពុំមានកំណត់ទេ ។

មហាសន្និបាតត្រូវដឹកនាំដោយប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ ដោយប្រធានអង្គប្រជុំ ជ្រើសរើសដោយការបោះឆ្នោតក្នុងចំណោមសមាជិកវត្តមាន ។ មហាសន្និបាត តែងតាំងលេខាធិការអង្គប្រជុំម្នាក់ ដែលធ្វើកំណត់ហេតុក្នុងនោះមានបញ្ជាក់អំពីសេចក្ដីសម្រេច និង បញ្ជីសមាជិកវត្តមាន ។ លេខាធិការ និង ប្រធានអង្គប្រជុំ ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុនេះ ។

សមាជិកម្នាក់មានសំឡេងតែមួយគត់នៅក្នុងមហាសន្និបាត ហើយមិនអាចបញ្ជូនមនុស្សមកជាតំណាងទេ ។ ចំពោះការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធានអង្គប្រជុំ ត្រូវធ្វើឡើងតាមរបៀបបោះឆ្នោតសម្ងាត់ ។ វៀរលែងតែសេចក្ដីសម្រេចដែលទាក់ទងនឹងលក្ខន្តិកៈ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ធ្វើបដិរូបសហគមន៍ ឬ ការបណ្ដេញចេញសមាជិកណាមួយ ដែលតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមពីពីរភាគបី (២/៣) នៃសមាជិកវត្តមាន សេចក្ដីសម្រេចផ្សេងៗទៀតរបស់មហាសន្និបាត ត្រូវយកសម្លេងភាគច្រើននៃសមាជិកវត្តមាន ។

សមាជិកសហគមន៍កសិកម្មទាំងអស់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះសេចក្ដីសម្រេចចិត្តរបស់មហាសន្និបាត ។

មាត្រា ១៤ .-

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលជាអង្គការប្រតិបត្តិរបស់សហគមន៍ ។ ប្រធានព្រមទាំងសមាជិកដទៃទៀតនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ត្រូវបានបោះឆ្នោតជ្រើសរើសដោយមហាសន្និបាត ។ សមាសភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល មានសមាជិកចាប់ពី បី (០៣) ទៅប្រាំបួន (០៩) នាក់ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងប្រធានផង ។ នាមហាសន្និបាតទីមួយ មួយភាគបី(១/៣) នៃចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា-ភិបាលត្រូវបានជ្រើសតាំង សម្រាប់អាណត្តិមួយឆ្នាំ (០១) មួយភាគបី(១/៣) ទៀតសម្រាប់ពីរ (០២) ឆ្នាំ និងមួយភាគបី(១/៣) ចុងក្រោយសម្រាប់បី(០៣) ឆ្នាំ ។ ឪពុកម្ដាយ បងប្អូនបង្កើត បងប្អូនជីដូនមួយ ប្ដីប្រពន្ធ ពុំអាចធ្វើជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលជាមួយគ្នាបានទេ ។ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវបាន បោះឆ្នោត ជ្រើសរើសសម្រាប់អាណត្តិបី (០៣) ឆ្នាំ ហើយមិនអាចត្រូវបានជ្រើសរើសហួសពីពីរ (០២) អាណត្តិជាប់គ្នាឡើយ ។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលជ្រើសរើសដោយការបោះឆ្នោតជាសម្ងាត់នូវហិរញ្ញិកម្នាក់ និងលេខាធិការម្នាក់ ក្នុងចំណោមសមាជិករបស់ខ្លួន តែបើក្នុងចំណោមសមាជិកមិនអាចរើសបាន អាចជ្រើសរើសបន្ថែមបាន ។

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ជាអ្នកតំណាងសហគមន៍ និងជាអ្នកកោះប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាភិបាលយ៉ាងតិចពីរ(០២) ខែម្ដង ។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចត្រូវកោះប្រជុំបានតាមសំណើរបស់សមាជិកភាគច្រើននៃក្រុមប្រឹក្សានេះ ។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចធ្វើការប្រជុំបាន លុះត្រាតែមានវត្តមានពាក់កណ្ដាល (១/២) នៃសមាជិករបស់ខ្លួន ។ សេចក្ដីសម្រេចចិត្តដែលទុកជាបានការ គឺភាគច្រើនដាច់ខាតនៃសមាជិកវត្តមាន ។

ក្នុងករណីដែលចំនួនសំឡេងចែកជាពីរ (០២) ស្មើគ្នា សំឡេងរបស់ប្រធានមានឧត្ដមានុភាព ។

នាយកគ្រប់គ្រងម្នាក់ អាចត្រូវបានជ្រើសរើសពីបុគ្គលិកមានប្រៀវត្ស ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ។ នាយកគ្រប់គ្រងមានភារកិច្ចជួយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ក្នុងកិច្ចការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ និង ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដោយមានសំឡេងត្រឹមតែផ្ដល់យោបល់ ។៚.

សមាជិកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ អាចចូលរួមកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដោយមានសំឡេងត្រឹមតែផ្តល់យោបល់ ។

មាត្រា ១៥ .—

១- សិទ្ធិ :

- ក្នុងកម្រិតព្រំដែននៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ លក្ខន្តិកៈ និង សេចក្តីសម្រេចនានានៃមហាសន្និបាត ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលទទួលអំណាចទូលំទូលាយក្នុងកិច្ចការដឹកនាំ និង ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ ។

២- កាតព្វកិច្ច :

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល មានកាតព្វកិច្ចជាអាទិ៍ :

- កាន់ ឬ បញ្ជាឱ្យកាន់បញ្ជីសមទិន ព្រមទាំងធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកិច្ចការសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគមន៍មានដំណើរស្របទៅនឹងទម្លាប់នានាជាធរមាន
- ត្រូវធ្វើគណនេយ្យភាព ដោយឡែកពីគ្នាចំពោះប្រតិបត្តិការជួញដូរជាមួយ និងសមាជិក និងជាមួយអ្នកដែលមិនមែនជាសមាជិកសហគមន៍
- រៀបចំ ការប្រជុំមហាសន្និបាត
- រាយការណ៍ជូនមហាសន្និបាតនូវរបាយការណ៍ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនៃការិយបរិច្ឆេទកន្លងទៅ ដែលមានរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីសកម្មភាព តារាងតុល្យការ និងគណនីយអាជីវកម្ម ហើយនឹងកម្មវិធីសកម្មភាព ដែលរួមមានការបណ្តុះបណ្តាលសមាជិក និងបុគ្គលិកព្រមទាំងថវិកា គម្រោងមួយសម្រាប់ការិយបរិច្ឆេទខាងមុខ
- រៀបចំឯកសារចាំបាច់សម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យ ដែលច្បាប់តម្រូវព្រមទាំងរាយការណ៍បង្ហាញជូនមហាសន្និបាត
- រៀបចំប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ នៅពេលណាដំណើរការរបស់សហគមន៍កសិកម្ម តម្រូវឱ្យមានការពិភាក្សាអនុម័ត ឬធ្វើ សេចក្តីសម្រេចណាមួយ ឬ ក៏តាមការស្នើសុំរបស់សមាជិកដោយអនុលោមតាមមាត្រា១៦ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

៣- បន្ទាប់ពីសួរយោបល់គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចតែងតាំងនាយកគ្រប់គ្រងម្នាក់ ដែលជាសមាជិក ឬមិនមែនសមាជិករបស់សហគមន៍ ។ នាយកគ្រប់គ្រងត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលមានចុះនៅ ក្នុងកិច្ចសន្យាជាលាយល័ក្ខអក្សរ ក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ច ដែលក្រុមប្រឹក្សាភិបាលប្រគល់ឱ្យ ។ នាយកគ្រប់គ្រងអាចជ្រើសរើសបុគ្គលិកចាំបាច់ សម្រាប់ប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សហគមន៍ ។ កិច្ចសន្យារបស់បុគ្គលិកទាំងនោះ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាល និង ចំណុះច្បាប់ការងារ ។

មាត្រា ១៦ .—

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាល និង នាយកគ្រប់គ្រងត្រូវទទួលខុសត្រូវរៀង១ខ្លួន និងរួមគ្នាផង ចំពោះកំហុសដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តក្នុងពេលបំពេញបេសកកម្ម ដោយមិនទាន់គិតដល់ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ។ ល.ក.

មាត្រា ១៧ .–

គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យជាអង្គការត្រួតពិនិត្យអចិន្ត្រៃយ៍ផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍ ។ គណៈកម្មាធិការនេះ ធ្វើការសម្រាប់តែផលប្រយោជន៍របស់សហគមន៍តែម្យ៉ាង ។ ប្រធានគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ ត្រូវបោះឆ្នោតជ្រើសរើសពីក្នុងចំណោមសមាជិករបស់ខ្លួន ។ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យអាចព្យួរតួនាទីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបាន ។ ក្នុងករណីដែលក្រុមប្រឹក្សាភិបាលពុំព្រមធ្វើតាម ឬ ស្ថិតក្នុងអសមត្ថភាព ចំពោះការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ អាចជំនួសបំពេញតួនាទីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបាន តែមិនឱ្យលើសពីបី (០៣)ខែទេ ។ នៅក្នុងរយៈពេលនោះ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យត្រូវកោះប្រជុំ មហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ ដើម្បីបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សាភិបាលថ្មី ។

គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យមានសមាជិកពីបី (០៣) ទៅប្រាំ (០៥) នាក់ ជាសមាជិក ដែលពុំមានឈ្មោះនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ បុគ្គលិកមានបៀវត្សរបស់សហគមន៍ឡើយ ។ បុគ្គលដែលត្រូវជាឪពុកម្តាយ បងប្អូនបង្កើត បងប្អូនជីដូនមួយ ប្តីប្រពន្ធ ជាមួយនឹង សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលពុំអាចធ្វើជា សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យបានទេ ។

អាណត្តិរបស់សមាជិកគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យត្រូវកំណត់បី(០៣) ឆ្នាំ ។ សមាជិកម្នាក់ៗពុំអាចបម្រើការងារនេះលើសពីពីរ(០២) អាណត្តិជាប់គ្នាទេ ។ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យរួមប្រជុំគ្នា តាមការកោះប្រជុំរបស់ប្រធាន នៅពេលណាមានការចាំបាច់ ឬ តាមសំណូមពររបស់សមាជិកយ៉ាងតិចពីរ (០២)នាក់ ។ ក្នុងករណីមានការចែកសំឡេងជាពីរស្មើគ្នា សំឡេងរបស់ប្រធានមានឧត្តមានុភាព ។

មាត្រា ១៨ .–

គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យអាចឆែក ឬ បញ្ជាឱ្យគេឆែកសៀវភៅគណនេយ្យ ឯកសារ បញ្ជីបេឡា គណនី និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់សហគមន៍ ពេលណាក៏បាន ហើយនិងត្រួតពិនិត្យភាពត្រឹមត្រូវរបស់បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ និង តារាងតុល្យការ ។

គណៈកម្មាធិការនេះ អាចធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើអ្វីៗដែលចាំបាច់ទាំងអស់ ។ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យត្រូវជូនពត៌មានស្តីពីសភាពការណ៍ដែលខ្លួនបានកត់សម្គាល់ទៅក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ហើយនិងរៀបរាប់អំពីបញ្ហានេះ ក្នុងរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនជូនទៅមហាសន្និបាត ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ ឬ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ មហាសន្និបាតវិសាមញ្ញត្រូវកោះប្រជុំ ។

មាត្រា ១៩ .–

មុខងាររបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាល និង គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យមិនមានប្រាក់បំណាច់ទេ ។ ប៉ុន្តែមហាសន្និបាតអាចគ្រោងទុកនូវថវិកាសម្រាប់ទូទាត់ចំណាយ ដែលសមាជិកទាំងនេះបានចាយវាយ នៅពេលបំពេញមុខងារ ។ល។

ផ្នែកទី៤
ដើមទុន

មាត្រា ២០ .—

ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុសហគមន៍រួមមាន :

- ភាគហ៊ុនដែលជាវ និង បង់ដោយសមាជិក
- មូលនិធិបម្រុងដែលដកចេញពីប្រាក់អតិរេក
- អំណោយ កេរមរតក ឬ វិភាគទានដែលត្រូវបញ្ចូលក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់សហគមន៍ ហើយដាក់ក្នុងគណនេយ្យដោយឡែក
- កម្ចីពីតតិយជន
- កម្ចីពីសមាជិកដែលមានរូបភាពជាប្រាក់តម្កល់ ឬ ជាប្រាក់សន្សំ

មាត្រា ២១ .—

ដើមទុនរបស់សហគមន៍ ប្រែប្រួលទៅតាមការកើនឡើង បណ្ដាលមកពីការចូលថែមនៃសមាជិកថ្មី ឬ ការជាវភាគហ៊ុនបន្ថែម ។ ការថយចុះនៃដើមទុន បណ្ដាលមកពីការសងទៅវិញ នៅពេលដែលមានការដកភាគហ៊ុន ។

មាត្រា ២២ .—

ភាគហ៊ុនមានឈ្មោះ មិនអាចបំបែក មិនអាចរឹបអូសដោយតតិយជន មិនអាចលក់បានទេ បានតែផ្ទេរពីសមាជិកម្នាក់ទៅសមាជិកម្នាក់ទៀតរបស់សហគមន៍ ឬ ទៅអ្នកទទួលកេរមរតកពីសមាជិក អនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន និងក្រោយពីមានឯកភាពពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលស្របតាមលក្ខន្តិកៈ ។ តម្លៃរបស់ភាគហ៊ុន ត្រូវបានកំណត់ដោយលក្ខន្តិកៈ ដែលអាចកំណត់ជាមុននូវពីពេលត្រូវបង់ តែមួយដង ឬ ច្រើនដង ។

ភាគហ៊ុនដែលពុំទាន់បានបង់គ្រប់ ពុំមានសិទ្ធិទទួលប្រាក់ចំណេញទេ ។ ចំណែកភាគហ៊ុនដែលបានបង់ប្រាក់ហើយ ក្នុងករណីដែលមានប្រាក់ចំណេញ អាចទទួលបានការប្រាក់ ដែលមានអត្រាមិនលើសពីអត្រាការប្រាក់ ដែលធនាគារពាណិជ្ជកម្មផ្ដល់ឱ្យចំពោះគណនីសន្សំរយៈពេលវែង ។

សមាជិកម្នាក់ពុំអាចមានភាគហ៊ុនលើសពីម្ភៃភាគរយ (២០%) នៃចំនួនភាគហ៊ុនសរុបបានទេ ។

មាត្រា ២៣ .—

រាល់សហគមន៍ត្រូវបង្កើតមូលនិធិបម្រុងមួយដែលច្បាប់តម្រូវ ដោយដកយកម្ភៃភាគរយ (២០%) ពីប្រាក់អតិរេកសុទ្ធក្រោយពីបានបង់ពន្ធរហូតដល់ប្រាក់បម្រុងនេះ មានចំនួនប្រាំ (០៥) ដងនៃចំនួនភាគហ៊ុនទាំងអស់ ដែលបានបង់ហើយ ។ល។

ប្រាក់ចំណេញដែលបានមកពីប្រតិបត្តិការ ជួញដូរជាមួយអ្នកដែលមិនមែនសមាជិក ត្រូវបញ្ចូលមកក្នុងមូលនិធិបម្រុងនេះដែរ ។

សហគមន៍ទាំងអស់ ត្រូវបង្កើតមូលនិធិសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាល អប់រំសមាជិកអ្នកគ្រប់គ្រង និង អ្នកដឹកនាំអង្គការគ្រប់គ្រងព្រមទាំងបុគ្គលិក ដោយដកយកពីប្រាក់អតិរេកសុទ្ធចំនួនបីភាគរយ (៣%)ក្នុងមួយឆ្នាំ ។ មូលនិធិបម្រុងមិនអាចយកទៅចែកចាយឱ្យសមាជិកបានទេ ។

ជំពូកទី៥
បដិរូបកម្ម ដំណោះស្រាយវិវាទ

មាត្រា ២៤ ._

មហាសន្និបាតនៃសហគមន៍កសិកម្ម អាចរំលាយសហគមន៍បញ្ចូលគ្នាជាមួយសហគមន៍មួយឬច្រើនទៀតបាន តាមរយៈការស្រូបយកសហគមន៍មួយទៀត ឬតាមរយៈការរួបរួមគ្នាបង្កើតសហគមន៍ថ្មីមួយទៀត ។

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃសហគមន៍សាមីនីមួយៗ ត្រូវជូនពត៌មានទៅម្ចាស់បំណុលទាំងអស់អំពីគម្រោងការបញ្ចូលគ្នានិងគម្រោងការទូទាត់បំណុល ។ ម្ចាស់បំណុលមានរយៈពេលបី (០៣)ខែ ដើម្បីស្នើសុំទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ឱ្យផ្អាកគម្រោងការបញ្ចូលរហូតដល់លក្ខខណ្ឌ ដែលតម្រូវការបានបំពេញ ។

ក្នុងករណីដែលមានការបញ្ចូលគ្នា ដើម្បីបង្កើតសហគមន៍ថ្មី នីតិវិធី និងរបៀបរបបក្នុងការទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ចំពោះសហគមន៍ថ្មីនេះ ត្រូវធ្វើតាមនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៥ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

ការទទួលស្គាល់អង្គភាពថ្មីមានអនុភាពដូចតទៅ :

- រាល់សហគមន៍ដែលត្រូវបានបញ្ចូលគ្នានោះត្រូវបានលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជី
- សហគមន៍ថ្មីទទួលយកបន្ត ទាំងទ្រព្យ ទាំងបំណុលរបស់សហគមន៍ ដែលត្រូវបានរំលាយបញ្ចូលគ្នា
- សមាជិកទាំងឡាយណា ដែលមិនបានសុំលាលែងនៅពេលមានការបញ្ចូលគ្នា ត្រូវនៅជាសមាជិករបស់សហគមន៍ថ្មី ។

ក្នុងករណីដែលមានការរំលាយបញ្ចូលគ្នាដោយស្រូបយក ឬ ដោយរួបរួមគ្នាបង្កើតសហគមន៍ថ្មី សហគមន៍ដែលត្រូវគេស្រូបយកនោះ ត្រូវបានលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជី ហើយសកម្មភាពព្រមទាំងបុគ្គលិកដែលមិនបានលាឈប់ ត្រូវបានសហគមន៍ដែលស្រូបយកនោះទទួលយកទាំងអស់ ។

វិធាន និង នីតិវិធីនៃការរំលាយបញ្ចូលគ្នា និង ការស្រូបយកសហគមន៍មួយផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យមួយដោយឡែក ។

មាត្រា ២៥ ._

ផ្អែកទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាត សហគមន៍អាចបំបែកខ្លួនជាពីរ ឬ ច្រើនបាន ដែលមានលក្ខន្តិកៈដូចគ្នា ។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវមានគម្រោង បែងចែកទ្រព្យ និងបំណុល ព្រមទាំងបញ្ជីនៃសមាជិកសហគមន៍នីមួយៗ ដែលទើបនឹងបង្កើតថ្មី ។ ល។

ទោះបីជាមានការបែងចែកបំណុលក៏ដោយ ក៏សហគមន៍ដែលកើតមកពីការបំបែកខ្លួននេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវរៀង១ខ្លួនផង និងរួមគ្នាផង ចំពោះបំណុលរបស់សហគមន៍ ដែលបានបំបែកចេញ ។ ក្នុងកម្រិតព្រំដែននៃលក្ខន្តិកៈ ឬ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍ ដែលត្រូវបានបំបែក សមាជិករបស់សហគមន៍ថ្មី នៅតែទទួលខុសត្រូវចំពោះបំណុលរបស់សហគមន៍ ដែលត្រូវបានបំបែកនោះ ។

សហគមន៍នីមួយៗដែលទើបនឹងបង្កើតឡើង ត្រូវតែគោរពតាមនីតិវិធី និង របៀបរបបសុំការទទួលស្គាល់ និង ការចុះបញ្ជីដូចបានកំណត់រួចមកហើយ កំណត់ក្នុងមាត្រា៥នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៦ .–

មហាសន្និបាតត្រូវសម្រេចការរំលាយសហគមន៍ចោល បើមានមូលហេតុដូចតទៅ ៖–

- គ្មានសកម្មភាពក្នុងរយៈពេលពីរ (០២) ឆ្នាំជាប់ៗគ្នា
- ការធ្វើបានសម្រេច ឬ ការផុតរលត់ទៅនៃកម្មវត្ថុ
- បំណុលមានកម្រិតខ្ពស់ហួសហេតុ ច្រើនជាងពាក់កណ្តាល (១/២) ដើមទុន
- ធនក្ស័យ ឬ អសោធនភាពជាប្រចាំ

ដោយមិនបង្អែបង្អង់ មហាសន្និបាតត្រូវជ្រើសតាំងអ្នកជម្រះបញ្ជីដែលមានសមត្ថកិច្ច និង មានសមត្ថភាពម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ជាសមាជិក ឬ មិនមែនជាសមាជិកសហគមន៍ ។

ក្នុងករណីដែលមហាសន្និបាតមិនព្រមសម្រេចរំលាយសហគមន៍ ទោះជាបានដឹងថាមានមូលហេតុដូចខាងលើកើតមានហើយក៏ដោយ ក៏តុលាការមានសមត្ថកិច្ចត្រូវសម្រេចរំលាយដោយស្វ័យប្រវត្តិ បើសិនជាមានការតវ៉ាណាមួយ ។ តុលាការតែងតាំងភ្លាមអ្នកជម្រះបញ្ជីម្នាក់ (០១) ឬ ច្រើននាក់ ជាសមាជិក ឬមិនមែនសមាជិកសហគមន៍ ។ សេចក្តីសម្រេចពីការជម្រះបញ្ជីត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយតាមរបៀបដូចការចុះបញ្ជីសហគមន៍ដែរ ។ តាមរយៈនេះ ម្ចាស់បំណុលទាំងឡាយ ត្រូវដាក់ពាក្យទាមទារ ឬ ធ្វើការជំទាស់ចំពោះ ការជម្រះបញ្ជីនោះទៅអ្នកទទួលបន្ទុក ជម្រះបញ្ជីក្នុងរយៈពេលពីរ (២) ខែ ចាប់ពីពេលបានផ្សព្វផ្សាយ ។

មាត្រា ២៧ .–

អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវទទួលរ៉ាប់រងអំណាចទាំងអស់ពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ពីគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ និង ពីនាយកគ្រប់គ្រង ចាប់ពីថ្ងៃតែងតាំងទៅ ហើយត្រូវយកអំណាចនេះទៅប្រើសម្រាប់តែជាកម្មវត្ថុនៃការជម្រះបញ្ជីប៉ុណ្ណោះ ។

មុននឹងចាប់ដំណើរការជម្រះបញ្ជី អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវធ្វើតារាងតុល្យការ ហើយបញ្ជូនទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។ បន្ទាប់ពីបិទការជម្រះបញ្ជីសហគមន៍ត្រូវបានលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជី ។ ការលុបឈ្មោះពីបញ្ជីត្រូវផ្សព្វផ្សាយតាមរបៀបដូចការចុះបញ្ជីដែរ ។ តាមរយៈនេះ ម្ចាស់បំណុលដែលបានប្រកាសអំពីបំណុលរបស់ខ្លួនឱ្យគេដឹងឮ ត្រូវតវ៉ាក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយ (០៦) ខែ បន្ទាប់ពីការចុះផ្សាយតាមតារាងបែងចែកសំណង ដែលកំណត់ឡើងដោយអ្នកជម្រះបញ្ជី ។

ផុតរយៈពេលនេះ ការរលត់នៃបំណុលទាំងឡាយ ត្រូវចាត់ចែងសងតាមអាទិភាពដូចតទៅ ៖–/.T.

- សោហ៊ុយសម្រាប់ការជម្រះបញ្ជី
- បំណុលនិងប្រាក់បៀវត្សបុគ្គលិកបម្រើការងារក្នុងសហគមន៍ និងពន្ធអាករដែលត្រូវបង់ជូនរដ្ឋ
- បំណុលដែលបានតវ៉ាទាមទារក្នុងកាលបរិច្ឆេទកំណត់តាមសិទ្ធិប្បិមា
- សំណងភាគហ៊ុនតាមតម្លៃជម្រះបញ្ជី

បើសិនជាក្រោយពីការបែងចែកនេះរួច ហើយអ្នកជម្រះបញ្ជីកត់សម្គាល់ថាមាននៅសល់ទ្រព្យទៀត អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវប្រគល់ទ្រព្យនេះទៅឱ្យសហគមន៍ណាមួយផ្សេងទៀត ឬ ឱ្យទៅអង្គការណាមួយ ដែលបម្រើផលប្រយោជន៍រួម ។ បើសិនជាក្រោយពីការជម្រះបញ្ជីទៅ ឃើញថាមានឱនភាព សមាជិកត្រូវទទួលខុសត្រូវរៀងៗខ្លួនផង និង រួមគ្នាផងចំពោះឱនភាពក្នុងកម្រិតដែលបានកំណត់ក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។ នៅពេលបញ្ចប់អាណត្តិ អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍ សកម្មភាព និងតារាងតុល្យការបិទសកម្មភាព ជូនតុលាការមានសមត្ថកិច្ច បើមានសំណូមពរពីតុលាការនោះ ។

មាត្រា ២៨ .–

ក្រៅពីសិទ្ធិរបស់ជនគ្រប់រូបប្តឹងទៅតុលាការ វិវាទទាំងឡាយដែលកើតចេញពីការអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ រវាងសមាជិក និងសមាជិកសហគមន៍ក្តី រវាងសមាជិកនិងសហគមន៍ក្តី រវាងអង្គភាពផ្ទៃក្នុងនៃសហគមន៍ក្តី ឬ រវាងអង្គភាពក្រៅណាមួយ និងសហគមន៍ក្តី គ្រប់វិវាទទាំងអស់នោះ ត្រូវដាក់ក្រោមមជ្ឈត្តិវិនិច្ឆ័យរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដែលត្រូវតែងតាំងគណៈកម្មាធិការមួយ ដែលមានតំណាងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទម្នាក់ តំណាងអាជ្ញាធរឃុំ-សង្កាត់ម្នាក់ ព្រមទាំងបុគ្គលដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទនេះមួយចំនួន ដែលគេយល់ថាអាចនឹងជួយជ្រោមជ្រែងក្នុងការដោះស្រាយវិវាទនេះ ។

ជំពូកទី៣
សហភាពសហគមន៍កសិកម្ម

មាត្រា ២៩ .–

សហគមន៍កសិកម្មចាប់ពីពីរ (០២)ឡើងទៅ អាចចងជាមួយគ្នា បង្កើតជាសហភាពសហគមន៍បាន ។ ឈ្មោះរបស់សហគមន៍ដែលទើប នឹងកើតពីចំណងថ្មីនេះ ត្រូវបញ្ជាក់ដោយពាក្យសហភាពសហគមន៍កសិកម្មជាកំហិត ។

មាត្រា ៣០ .–

សកម្មភាពដែលសហភាពសហគមន៍បំពេញបន្ថែមលើសកម្មភាពសហគមន៍ ដែលជាសមាជិកមានជាអាទិ៍គឺ :

- ផ្តល់ជំនួយចាំបាច់ទាំងឡាយ ក្នុងការដឹកនាំ និង ការគ្រប់គ្រងនៃសហគមន៍សមាជិក
- បង្កើត និង គ្រប់គ្រងមូលនិធិមួយសម្រាប់ផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុដល់សវនកម្ម ឬ ការត្រួតពិនិត្យមកពីក្រៅចំពោះសហគមន៍សមាជិក មូលនិធិនេះបានមកពីវិភាគទានចាំបាច់របស់សហគមន៍សមាជិក ទៅតាមសមាមាត្រនៃភាគហ៊ុន ដែលត្រូវបានចុះឈ្មោះជាស្រេចហើយ ស.រ.

- បង្កើត និងគ្រប់គ្រងមូលនិធិធានាមួយសម្រាប់សម្រួលការខ្ចីបុលរបស់សហគមន៍សមាជិក
- ផ្តល់ពត៌មានទាំងឡាយដែលអាចធ្វើឱ្យមានការរីកចំរើន ដល់សកម្មភាពរបស់សមាគមសហគមន៍
- ការខិតខំគាំទ្រក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលជានិរន្តរ ដល់សមាជិកសហគមន៍
- វិភាគតម្រូវការរបស់សមាជិក និងការពារផលប្រយោជន៍របស់សមាជិក ចំពោះមុខអាជ្ញាធរសាធារណៈ និងដៃគូរឯកជន
- ជួយសម្រុះសម្រួលឱ្យបានល្អការវិវាទ ដែលកើតមានរវាងសមាជិក និងតតិយជន
- ចូលរួមក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ ពន្យល់ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងសហគមន៍ ។

ជំពូកទី៨

បុរេសហគមន៍

ផ្នែកទី១

និយមន័យ និងការរៀបចំបង្កើត

មាត្រា ៣១ .–

បុរេសហគមន៍កសិកម្មជានីតិបុគ្គលឯកជន ដែលបង្កើតឡើង និងគ្រប់គ្រងដោយស្វ័យតពីសំណាក់រូបវន្តបុគ្គល ដែលប្រមូលផ្តុំគ្នាដោយចេតនា និងដោយគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងន័យបង្កើតផលិតភាពរបស់ខ្លួន និងរួមចំណែកក្នុងការលើកដំកើងសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ។ សមាជិកនៃបុរេសហគមន៍ត្រូវរួមចំណែកក្នុងដើមទុន ព្រមទាំងសុខចិត្តទទួលគ្រោះបង់ខាត និងភាគផលតាមសមាមាត្រភាគទុនដែលបានចូលរួម ។

មាត្រា ៣២ .–

ដើម្បីបង្កើតបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវមានរូបវន្តបុគ្គលយ៉ាងតិចម្ភៃប្រាំ (២៥) នាក់ ។ អាចចូលជាសមាជិកបុរេសហគមន៍កសិកម្មបានរាល់នីតិបុគ្គល ដែលមានមុខរបរចម្បងស្ថិតនៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។ ដើម្បីនឹងកកើតទទួលបុគ្គលិកលក្ខណៈតតិយុត្តិជាបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវមានការរៀបចំ និងអនុម័តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីនៅមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត-ក្រុង ។ ក្នុងរយៈពេលដប់ប្រាំ (១៥) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃប្រជុំសន្និបាតកំណើតដំបូង ប្រធានបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដោយភ្ជាប់ជាមួយ នូវឯកសារចាំបាច់អនុលោមតាមមាត្រា ៣៣ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣៣ .–

ពាក្យសុំចុះបញ្ជីត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារដូចតទៅ :

- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្ម ដែលមានចុះកាលបរិច្ឆេទ នឹងហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃរបស់សមាជិកអ្នក...

ផ្ដើមបង្កើតទាំងអស់ចំនួន ពីរច្បាប់

- កំណត់ហេតុសន្និបាតកំណើតដំបូងមានហត្ថលេខា ឬ ស្នាមមេដៃរបស់សមាជិកអ្នកផ្ដើមបង្កើតចំនួន មួយច្បាប់
- បញ្ជីឈ្មោះសមាជិកគណៈនាយកដែលមានបញ្ជាក់ឈ្មោះ អាសយដ្ឋាន និង មុខងារ មួយច្បាប់
- សំណាកហត្ថលេខា ឬ ស្នាមមេដៃអ្នកដែលមានសិទ្ធិតំណាងបុរេសហគមន៍កសិកម្ម មួយច្បាប់
- ភស្តុតាងនៃភាគទុនដែលបានធ្វើមកហើយ យ៉ាងតិចចំនួនពាក់កណ្ដាលនៃភាគទុនសរុប ដែលត្រូវបានបង់រួចហើយ ព្រមទាំងថេរវេលាអតិបរមាដើម្បីបង់ប្រាក់នៅសល់ ដែលមិនត្រូវឱ្យលើសពី មួយ(១)ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៤ .–

ក្រោយដែលបានទទួលឯកសារសម្រាប់ការបង្កើតស្របទៅនឹងមាត្រា ៣៣ រួចហើយ មន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ខេត្ត-ក្រុង ត្រូវចេញលិខិតទទួលការដាក់ពាក្យសុំ ដែលមានចុះកាលបរិច្ឆេទ និងហត្ថលេខា ។

បុរេសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវទទួលលេខចុះបញ្ជីពីមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត-ក្រុង ក្នុងរយៈពេលមិនហួសពីដប់ប្រាំ (១៥) ថ្ងៃ ។ លេខនេះត្រូវតែចុះនៅលើគ្រប់ឯកសារទាំងឡាយ ដែលបុរេសហគមន៍កសិកម្មធ្វើទំនាក់ទំនងជំនួញជាមួយតតិយជន ។

បើសិនជាឯកសារមានការខ្វះខាត មន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត-ក្រុង ត្រូវជូនដំណឹងទៅបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ក្នុងរយៈពេលដប់ប្រាំ (១៥)ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃដាក់ពាក្យសុំទៅ ដោយបញ្ជាក់ពីវិធានការកែតម្រូវដែលត្រូវធ្វើ ។

មាត្រា ៣៥ .–

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្មគឺជាលក្ខន្តិកៈ ។ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះ ត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាត។ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបញ្ជាក់ពីនិទ្ទេសដូចតទៅ :

- ឈ្មោះបុរេសហគមន៍កសិកម្ម
- ទីស្នាក់ការ និងអាសយដ្ឋាន
- កម្មវត្ថុ
- ភាគទុននីមួយៗមានតម្លៃស្មើគ្នា
- ភារកិច្ច និងសិទ្ធិរបស់សមាជិក
- ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់សមាជិក ចំពោះបំណុលរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្មរបស់ខ្លួន
- លក្ខណវិនិច្ឆ័យ និងល័ក្ខខ័ណ្ឌការលាឈប់ និងការបណ្ដេញចេញនៃសមាជិក
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការកោះប្រជុំមហាសន្និបាត និងគណៈនាយក
- សមាសភាពគណៈនាយក
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការរំសាយខ្លួនដោយស្ម័គ្រចិត្ត
- នីតិវិធីមជ្ឈត្តិវិនិច្ឆ័យរវាងសមាជិក និងបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ល។

- របៀបរបបនៃការកាន់សៀវភៅបញ្ជី
- ការត្រួតពិនិត្យពីខាងក្រៅ
- ភាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិក
- កម្រិតព្រំដែនសិទ្ធិរបស់សមាជិក
- សិទ្ធិរបស់សមាជិក
- ការសុំចូលការព្យួរ និងការបណ្តេញចេញនៃសមាជិក

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងគំរូរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។

ផ្នែកទី២

ភាតព្វកិច្ចរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្ម

មាត្រា ៣៦ ._

បុរេសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវរក្សាទុកនៅទីស្នាក់ការរបស់ខ្លួននូវបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដែលមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ ហើយនៅជាធរមានមួយ (០១) ច្បាប់និងត្រូវកាន់សៀវភៅបញ្ជីឈ្មោះសមាជិក និងភាគទុនរបស់គេ សៀវភៅកំណត់ហេតុទាំងឡាយនៃកិច្ចប្រជុំមហាសន្និបាត ព្រមទាំងសៀវភៅបញ្ជីផ្សេងៗទៀត ដែលបានគ្រោងទុកជាមុននៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។

សៀវភៅបញ្ជីទាំងនេះឱ្យសមាជិក ឬ អ្នកត្រួតពិនិត្យជាផ្លូវការ អាចរកពតិមានមើលនៅពេលណាក៏បាន ។

មាត្រា ៣៧ ._

បុរេសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ជាធរមាន ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យពីខាងក្រៅចំពោះគណនីនានា និងការគ្រប់គ្រង ។

ផ្នែកទី៣

ភាតព្វកិច្ច និងសិទ្ធិរបស់សមាជិក

មាត្រា ៣៨ ._

សមាជិកម្នាក់ៗត្រូវតែគោរពបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងសេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាត ។ សមាជិកម្នាក់ៗត្រូវបង់ភាគទុន ដែលបានចុះឈ្មោះទិញដោយអនុលោមទៅតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលមានចែងនៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។ ក្នុងកម្រិតព្រំដែននៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង សមាជិកម្នាក់ៗត្រូវទទួលខុសត្រូវរួម ចំពោះបំណុលរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្មរបស់ខ្លួន ។ ការទទួលខុសត្រូវរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្មនេះ មានសុពលភាពរហូតដល់ទៅពីរ (០២) ឆ្នាំ ក្រោយពីការលាលែងរបស់សមាជិកចំពោះបំណុលដែលបុរេសហគមន៍ បានខ្ចីមុនពេលដែលសមាជិកសាមីបានលាលែង ។៚

មាត្រា ៣៩ .–

សមាជិកណាដែលពុំបានបង់ប្រាក់សម្រាប់ភាគទុនរបស់ខ្លួន ពុំបានបង់ប្រាក់ផ្សេងទៀត ដែលមានចែងនៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ឬ ពុំបានបំពេញនូវកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ចំពោះបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ពុំអាចចូលរួមក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់បុរេសហគមន៍ ឬ ទាញយកចំណេញពីបុរេសហគមន៍ ឬ ក៏កាន់តំណែងក្នុងអង្គភាពផ្ទៃក្នុងណាមួយបានឡើយ ។

មាត្រា ៤០ .–

អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ សមាជិកណាដែលគោរពបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់បុរេសហគមន៍ ត្រូវមានសិទ្ធិ :

- ចូលរួមប្រជុំមហាសន្និបាតនានា ហើយមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតស្មើភាពគ្នា ជាមួយនឹងសមាជិកផ្សេងទៀត
- បោះឆ្នោត និងឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោត ជាសមាជិកគណៈនាយករបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្ម
- ទទួលពត៌មានពីសមាជិកគណៈនាយក ពីសភាពការណ៍សេដ្ឋកិច្ចនៃបុរេសហគមន៍កសិកម្ម
- កោះប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាណាមួយ បើមានមួយភាគបី (១/៣) នៃសមាជិករបស់បុរេសហគមន៍យ៉ាងតិចដែលបានស្នើសុំ
- ស្នើសុំការត្រួតពិនិត្យមកពីក្រៅនៃសេវាពាណិជ្ជកម្មទទួលបន្ទុកខាងកសិកម្ម បើមានពីរភាគបី (២/៣) នៃសមាជិកទាំងអស់ដែលបានស្នើសុំ
- ស្នើសុំបញ្ចូលក្នុងរបៀបវារៈមហាសន្និបាតនូវបញ្ហាទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងរបស់បុរេសហគមន៍
- ទទួលប្រាក់ចំណេញតាមចំណែករបស់ខ្លួន
- ជួលសេវារបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្មស្មើភាពគ្នា ជាមួយសមាជិកផ្សេងទៀត
- ទទួលភាគទុនដែលបង់ហើយ បូកនឹងការប្រាក់ស្របតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ឬប្រាក់ដែលត្រូវបង្វិលមកវិញក្នុងករណីចាំបាច់ អាចចុះថយទៅតាមសមាមាត្រនៃឱនភាពដែលបានទទួល ។

មាត្រា ៤១ .–

ក្នុងកម្រិតព្រំដែននៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង បុគ្គលណាក៏អាចដាក់ពាក្យសុំចូលជាសមាជិកបុរេសហគមន៍បានតាមការពិនិត្យសម្រេចរបស់មហាសន្និបាត ។

អាចព្យួរ ឬបណ្តេញសមាជិកណាដែលធ្វើអ្វីប៉ះពាល់ខ្លាំង ដល់ផលប្រយោជន៍បុរេសហគមន៍កសិកម្ម ឬសមាជិករបស់បុរេសហគមន៍ ។ ការព្យួរ ឬការបណ្តេញចេញ ត្រូវប្រកាសដោយមហាសន្និបាត បន្ទាប់ពីបានទុកឱ្យសមាជិកសាមីមានលទ្ធភាពការពារខ្លួនរួចហើយ ។ រយៈពេលនៃការព្យួរមិនត្រូវឱ្យហួសពីមួយ (០១) ឆ្នាំទេ ។

ផ្នែកទី៤

ការប្រព្រឹត្តទៅ

មាត្រា ៤២ .-

សមាសភាពនៃសន្និបាតកំណើតដំបូង មានបណ្តាសមាជិកស្ថាបនិកនៃបុរេសហគមន៍ និងសមាជិកស្ម័គ្រចិត្តនានា ។សន្និបាតនេះរៀបចំឯកសារសម្រាប់ភ្ជាប់ទៅនឹងពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ ហើយនឹងចេញសេចក្តីសម្រេចចាំបាច់សម្រាប់សកម្មភាពឆ្នាំទីមួយ ។

មាត្រា ៤៣ .-

មហាសន្និបាតសមាជិកជាអង្គការកំពូល និងខ្ពស់បំផុតសម្រាប់ពិភាក្សាអនុម័ត និងធ្វើសេចក្តីសម្រេចរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្ម ។ សមាជិកទាំងអស់ ត្រូវរួមប្រជុំជាមហាសន្និបាតសាមញ្ញ យ៉ាងតិចពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។

ពុំមានសមាជិកណាម្នាក់ មានសិទ្ធិកោះប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញបានឡើយ លើកលែងតែប្រធាន ។ ក្នុងករណីមានសមាជិកចំនួនពីរភាគបី (២/៣) នៃសមាជិកទាំងអស់ ព្រមព្រៀងគ្នាស្នើឱ្យមានកិច្ចប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញនេះ ប្រធានត្រូវតែកោះប្រជុំ ។

មាត្រា ៤៤ .-

មហាសន្និបាតមានភារកិច្ច :

- ឱ្យសច្ចានុម័តលើកំណត់ហេតុនៃកិច្ចប្រជុំកន្លងទៅ
- អនុម័ត ឬ កែសម្រួលបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- បោះឆ្នោតជ្រើសតាំងតាមរបៀបបោះឆ្នោតជាសម្ងាត់នូវប្រធាន និងសមាជិកដទៃទៀតនៃគណៈនាយក ក្នុងចំណោមសមាជិក និងដកហូតតំណែងពីអ្នកទាំងនោះវិញ ។
- កំណត់ភារកិច្ចរបស់គណៈនាយក
- កំណត់កម្រិតអតិបរមានៃការជំពាក់បំណុល និងអនុញ្ញាតឱ្យវិនិយោគ ឬ ចងការមូលនិធិ
- អនុញ្ញាតឱ្យសមាជិកខ្ចីប្រាក់
- កំណត់ការបែងចែកប្រាក់ចំណេញ និងការបង្វិលប្រាក់ឱ្យសមាជិកវិញ
- កំណត់របៀបបំពេញឱនភាពជាយថាហេតុ
- អនុម័តកម្មវិធីសកម្មភាព និងថវិកាសម្រាប់គណៈនាយកចំពោះការិយបរិច្ឆេទខាងមុខ
- សម្រេចឱ្យចូល ព្យួរ និងបណ្តេញសមាជិកចេញ
- សម្រេចធ្វើបដិរូប ឬ រំលាយបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ។ល។

មាត្រា ៤៥ .–

មហាសន្និបាតអាចពិភាក្សានិងសម្រេចបាន លុះត្រាតែមានវត្តមានមួយភាគបី (១/៣) នៃសមាជិក ដែលបានចុះឈ្មោះនៅថ្ងៃកោះប្រជុំ ។ មហាសន្និបាតត្រូវដឹកនាំដោយប្រធានគណៈនាយក ឬ ដោយប្រធានអង្គប្រជុំជ្រើសរើស ក្នុងចំណោមសមាជិកវត្តមាន ។ មហាសន្និបាតតែងតាំងលេខាធិការអង្គប្រជុំដែលធ្វើកំណត់ហេតុក្នុងនោះ មានសេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើនៅពេលប្រជុំព្រមទាំងបញ្ជី សមាជិកវត្តមាន ។ លេខាធិការ និងប្រធានអង្គប្រជុំ ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុ ។ សមាជិកនីមួយៗមានសំឡេងតែមួយគត់ នៅក្នុងមហាសន្និបាត ហើយពុំអាចបញ្ជូនតំណាងមកជំនួសបានទេ ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតដែលទាក់ទង និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ការធ្វើបដិរូប ឬការរំលាយបុរេសហគមន៍ ត្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមពីពីរភាគបី (២/៣) នៃសមាជិកវត្តមាន ។ សេចក្តីសម្រេចដទៃទៀត តម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមពីមតិភាគច្រើននៃសមាជិកវត្តមាន ។

មាត្រា ៤៦ .–

គណៈនាយករបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្ម មានសមាសភាពយ៉ាងតិចបី (០៣) នាក់ ។ ឪពុកម្តាយ បងប្អូនបង្កើត ប្តីប្រពន្ធ ពុំអាចធ្វើជាសមាជិកនៅក្នុងគណៈនាយកបានទេ ។ អាណត្តិរបស់សមាជិកគណៈនាយកមានរយៈពេលបី (០៣) ឆ្នាំ ។ ប្រធានជាអ្នកដឹកនាំ អង្គប្រជុំមហាសន្និបាត និងគណៈនាយក ហើយជាតំណាងរបស់បុរេសហគមន៍ ក្នុងទំនាក់ទំនងផ្សេងៗជាមួយតតិយជន ។

មាត្រា ៤៧ .–

ក្នុងកម្រិតព្រំដែននៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងសេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាត គណៈនាយកមានអំណាចយ៉ាងទូលាយលើការដឹកនាំ និងការគ្រប់គ្រងបុរេសហគមន៍ ។

ភារកិច្ចរបស់គណៈនាយកមានដូចតទៅ

- កាន់បញ្ជីគណនេយ្យសាមញ្ញរបស់បុរេសហគមន៍កសិកម្ម
- រៀបចំកិច្ចប្រជុំមហាសន្និបាតនានា
- ដាក់ជូនមហាសន្និបាតសាមញ្ញនូវរបាយការណ៍ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការិយបរិច្ឆេទកន្លងទៅ កម្មវិធីសកម្មភាព និងគម្រោងថវិកាសម្រាប់ការិយបរិច្ឆេទខាងមុខ
- រៀបចំកិច្ចប្រជុំមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ កាលណាការប្រព្រឹត្តទៅ របស់បុរេសហគមន៍កសិកម្មតម្រូវឱ្យមានការពិភាក្សា អនុម័ត ឬធ្វើសេចក្តីសម្រេច ឬ តាមការស្នើសុំរបស់សមាជិកអនុលោមទៅតាមមាត្រា៤៣ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។ ល.ត.

មាត្រា ៤៨ .—

សមាជិកគណៈនាយកទទួលខុសត្រូវរៀង១ខ្លួនផង និងរួមគ្នាផង ចំពោះកំហុសដែលបានធ្វើក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ដោយមិនទាន់គិតដល់ពីការទទួលខុសផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌរបស់ខ្លួនឡើយ ។

ផ្នែកទី៦

បរិវត្តកម្មទៅជាសហគមន៍

មាត្រា ៤៩ .—

បុរេសហគមន៍កសិកម្មជាសហគមន៍កសិកម្មបណ្តោះអាសន្ន ដែលមិនអាចមានអត្ថិភាពលើសពីបី (០៣) ឆ្នាំបាន ។ ពេលចប់រយៈពេលនេះ បុរេសហគមន៍កសិកម្មមានជម្រើសពីរយ៉ាង ឬ មួយក្លាយខ្លួនទៅជាសហគមន៍កសិកម្ម ដោយអនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ឬមួយរំសាយខ្លួន ។ ក្នុងករណីពិសេសបុរេសហគមន៍ អាចធ្វើពាក្យសុំទៅមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត-ក្រុងបាន ដោយបញ្ជាក់មូលហេតុសមរម្យ ដើម្បីសុំបន្តនៅជាបុរេសហគមន៍កសិកម្ម សម្រាប់រយៈពេលពីរ(០២)ឆ្នាំតទៅ ទៀតក្នុងន័យថា ខ្លួននឹងបរិវត្តជាសហគមន៍ កសិកម្មមួយតាក្នុងលក្ខណៈគាប់ប្រសើរក្នុងចន្លោះពេលនេះ ។

មាត្រា ៥០ .—

បុរេសហគមន៍កសិកម្មអាចប្តូរទៅជាសហគមន៍តែម្នាក់ឯង ឬ មួយចូលរួមជាមួយបុរេសហគមន៍ដទៃទៀតដែលមានបំណងដូចគ្នាបាន។ បរិវត្តកម្មបុរេសហគមន៍កសិកម្ម ទៅជាសហគមន៍កសិកម្ម ត្រូវសម្រេចដោយមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ ។ មហាសន្និបាតនេះ នឹងក្លាយទៅជាសន្និបាតកំណើតដំបូងសហគមន៍ដែលត្រូវបង្កើត ។

ក្នុងករណីដែលមានបុរេសហគមន៍កសិកម្មច្រើនបញ្ចូលគ្នា ដើម្បីបង្កើតសហគមន៍ សន្និបាតកំណើតដំបូង ត្រូវមានសមាសភាពមកពីមហាសន្និបាត នៃក្រុមដែលបញ្ចូលគ្នា រួមគ្នាជាមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ ។

បទប្បញ្ញត្តិដែលទាក់ទងទៅនឹងសហគមន៍នៅក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពក្នុងករណីមានបរិវត្តកម្ម ។

ជំពូកទី៥

បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ

មាត្រា ៥១ .—

គ្រប់អង្គការកសិករទាំងអស់ ដែលបានបង្កើតរួចហើយមានរយៈពេលមួយ (១) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចូលជាធរមាន នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ដើម្បីរៀបរៀងលក្ខន្តិកៈ ឬ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ហើយអាចដាក់ពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ជាសហគមន៍កសិកម្ម ឬ ចុះបញ្ជីជាបុរេសហគមន៍កសិកម្មបានអនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។ល។

មាត្រា ៥២ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៥៣ .-

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១

ព្រះហស្ថលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ

សូមឡាយព្រះហស្ថលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

លេខ: ១៨៥ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សាធី តាន់